

Березівські образки

Іван Малкович

1. Ніжний спогад, або Ива-маржина

Рутка в зеленім, хата в покрівлі,
в синім — ожина,
ива-маржина стоїть в надвечірнім,
ива-маржина.
Хату в покрівлі дощик покриє,
губи — ожину,
рутку ж зелену разом із леном
ива-маржина.
Серпні проходять, дощ не відходить
ані на днину:
— Синку мій добрий, де твоя бродить
ива-маржина?
— Татку далекий, серпні погіркли
в нас за плечима,—
мабуть, розтала там в надвечір'ї
ива-маржина
(ива-маржина...).

2. Юзь

Юзь
невеличкий і сивий
що в довгого хвоста
із дітьми грається і зеленить
коліна
падаючи в траву для їхньої
потіхи
з нього навіть наймолодші
посмішкуються
і на "ти" називають
Юзь
прогнаний єдиною своєю
утриманкою

за те
що на коломийському базарі
купив козу
яка вдома вискочила
на ВерОнью
бо була власне не козою
а цапом
Юзь
із профілем римського імператора
встидливий як дитина
коли вечеряє в чужій хаті
а робота була не зтяжка
Юзь
без хати і саду
що каже мені
— ти знаєш
добре живу

3. Вірган

позичаю пам'ять
у старших
бо моя
не пам'ятає
колись
коло нашої хати
стояв костюльчик
з мальованим вірганом
і не один із моїх земляків
ще й тому
на поляка переписався
що хотів слухати
хлипання співучих труб
а ще
в будній день
заскакувати до костюлу
і нишком
за пару злотих
самому
блискучу клавішу
натискувати

4. Ясь Жеревецький

звечора
замикаю свою стайню
сідаю в хаті
і дивлюся в вікно
так
ніби свою білу паню
визираю
я не боюся смерті
бо був під Сталінградом
та й з богом в роги не ставав
все своє життя
я робив на корову
і на сім'ю
п'ятдесят і сім телят
вИходив
дванадцять корів
мав на господарстві
думаю собі
куди це все пішло
і для чого силу мою забрало
але з іншого боку —
на молоці від останньої корови
вже два моїх онуки
вибавилося

5. Вечір із прабабкою

як я мала п'ять років
у нашій комірчині
поселився
маленький чорт
я носила йому їсти говорила з ним
бувало
коли до нас
приходило багато гостей
навіть приносила йому
татову краватку
тепер

я не можу вмерти
до того часу
доки не передам його комусь
із рук в руки
тож лежу
мучуся
не можу вмерти
всі бояться
подати мені свою руку
запроси мене
до танцю

6. Постраховисько

Антосем Григорчуком
у нас ще й понині
лякають маленьких дітей
і напевно не тільки через те
що в нього тонкий голос
і на лиці
щетина не росте
швидше тому
що корова в нього
страшенно немічна
худа
і недогледжена
як зрештою
і він сам
тільки недавно
Антось раптом зрозумів
чому діти
вічно втікали від нього
тепер
він продав корову
зачинився в своїй старезній хатчині
і ніхто його більше
не бачить